

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 21 augustus 2017

Betreft: Reactie van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de internetconsultatie implementatie ATAD1

Geachte dames en heren,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennis genomen van het “Consultatiedocument implementatie ATAD1” (hierna: het Consultatiedocument). Het Consultatiedocument bevat de beoogde invoering van de EU-richtlijn ter bestrijding van belasting-ontwijkingspraktijken (Anti Tax Avoidance Directive, hierna: ATAD1) in de Nederlandse wetgeving.

Vooruitlopend op onderstaande reactie, heeft de Orde op 14 juli 2017 een eerste reactie op het Consultatiedocument gegeven.¹ Met deze brief geeft de Orde haar volledige reactie, in de brief de speerpunten en in de bijlage enkele voorbeelden en de technische kernpunten.

1. Inleiding

Het demissionaire kabinet consulteert onder de werkhypothese dat er ruimte moet zijn voor een volgend kabinet en maakt nauwelijks fundamentele keuzes ten aanzien van voor de praktijk en voor het vestigingsklimaat zeer belangrijke thema's zoals de renteaftrekbepanking en de CFC-bepalingen. Enerzijds kan de Orde daarvoor begrip opbrengen, anderzijds creëert deze wijze van consultatie onzekerheid bij internationaal opererende bedrijven (dat zal in het bijzonder gelden voor financiële instellingen, nu zelfs de ruimte die wordt geboden om hen uit te zonderen van de earningsstrippingbepaling niet wordt gebruikt). De Orde meent ook dat de keuze voor het eerbiedigen van bestaande leningen voor de toepassing van de earningsstrippingbepaling meer zou dienen te worden bepaald door rechtstatelijke afwegingen dan door de status van het kabinet.

Het valt de Orde op dat de toelichting voornamelijk een technisch karakter heeft en dat er geen aandacht wordt besteed aan de impact op het vestigingsklimaat van de verschillende keuzes die

¹ Zie de NOB-website: <https://www.nob.net/eerste-reactie-nob-op-de-internetconsultatie-implementatie-atad1>.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

ATAD1 biedt. De Orde zou graag een dergelijke impactanalyse zien, waarin overigens ook alternatieve uitwerkingen van ATAD1 worden meegenomen (in het huidige Consultatie-document worden deze niet of nauwelijks aangegeven, maar ook daarvoor is een impactanalyse wenselijk). Deze analyse is mede gewenst, gelet op het feit dat het voorstel verder gaat dan de richtlijn voorschrijft. Recente publicaties in de media over financiële instellingen die in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd en die in het kader van de aankomende Brexit alternatieve vestigingslocaties in de EU onderzoeken, leren dat verdergaande nationale wetgeving dan een richtlijn voorschrijft (de zogenoemde 20% bonuscap voor bankiers) tot aantasting kan leiden van het Nederlandse vestigingsklimaat.

De Orde spreekt de verwachting uit dat, ondanks consultatie in dit stadium, de uitwerking van de fundamentele keuzes die het nieuwe kabinet maakt, wederom ter consultatie wordt aangeboden.

Hieronder wordt achtereenvolgend ingegaan op de vier onderdelen van ATAD1:

- regeling voor exitheffing;
- algemene antimisbruikbepaling (General Anti Abuse Rule, hierna: GAAR);
- beperking renteaftrek (earningsstrippingbepaling); en
- regel voor gecontroleerde buitenlandse vennootschappen vaste inrichtingen (Controlled Foreign Companies, hierna: CFC).

2. Regeling voor exitheffing

In het voorgestelde artikel 25b Invorderingswet 1990 wordt in de eerste zin gesproken van “in een *andere* lidstaat van de Europese Unie of in een *andere* staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte” (cursivering de Orde). In het huidige artikel 25a Invorderingswet 1990 ontbreken de woorden ‘*andere*’. Kan worden aangegeven met het oog op welke situatie het woord ‘*andere*’ twee keer is opgenomen in het voorgestelde artikel 25b Invorderingswet 1990?

3. Algemene antimisbruikbepaling (GAAR)

De Orde kan instemmen met de keuze om de GAAR niet specifiek in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (hierna: Wet Vpb) op te nemen, aangezien Nederland reeds het buitenwettelijke leerstuk van ‘*fraus legis*’ kent.

4. Beperking renteaftrek (earningsstrippingbepaling)

4.1 Algemeen

In de toelichting bij de consultatie wordt opgemerkt dat de keuze zal moeten worden gemaakt om een groepsuitzondering in te voeren of niet. Daarbij voorziet ATAD1 in de invoering van een groepsuitzondering als minimumnorm. Ook zal moeten worden bezien of gelijktijdig met de invoering van deze maatregel één of meer specifieke renteaftrekbepalingen kunnen worden geschrapt. Dit is in hoge mate afhankelijk van de vormgeving van de earningsstrippingregeling. Om een indruk te krijgen hoe belanghebbenden tegen de samenloop earningsstrippingsregeling en

de bestaande renteaftrekbepalingen aankijken, wordt in de consultatie een open vraag opgenomen, namelijk in vraag 1.

Hierbij valt op dat in vraag 1 slechts naar een voorkeur wordt gevraagd voor óf (i) invoering van een groepsuitzondering met behoud van de bestaande renteaftrekbepalingen van artikelen 13l, 15ad en 20 lid 4 Wet Vpb, óf (ii) geen invoering van een groepsuitzondering met het vervallen van deze renteaftrekbepalingen. Dit is geenszins een open vraag, aangezien niet wordt gevraagd naar commentaar op de mogelijkheid een groepsuitzondering als minimumnorm in te voeren, waarbij de renteaftrekbepalingen van artikelen 13l, 15ad en 20 lid 4 Wet Vpb komen te vervallen. Ligt in de beperkte vraagstelling al een bewuste beleidskeuze besloten?

In dit verband kan worden opgemerkt dat het laten vervallen van de renteaftrekbepalingen van artikelen 13l, 15ad en 20 lid 4 Wet Vpb bij invoering van een earningsstrippingbepaling geheel los van de vraag of een groepsuitzondering wordt ingevoerd alleszins reëel is. Immers, artikel 13l Wet Vpb is destijds ingevoerd omdat consensus bestond over de onwenselijkheid om een earningsstrippingbepaling in te voeren, onder meer vanwege de nadelige invloed van een dergelijke regeling in crisistijden en de ervaring die hiermee is opgedaan in Duitsland (in crisistijden zijn de winsten laag en wordt de crisis verdiept omdat dan bedrijfseconomisch noodzakelijke cashflow wordt afgeroomd door de beperking van de renteaftrek. Om deze reden heeft Duitsland tijdens de crisis de drempel van 3 miljoen euro opgehoogd). Nu uiteindelijk op Europees niveau is gekozen voor invoering van een earningsstrippingbepaling en Nederland zich hieraan heeft gecommitteerd, ligt het tegen deze achtergrond dan ook voor de hand om artikel 13l Wet Vpb te schrappen. Hetzelfde geldt voor artikel 15ad Wet Vpb. Immers, de EBITDA-regeling geldt per belastingplichtige en mitsdien ook voor een overnameholding die een als één belastingplichtige aan te merken fiscale eenheid aangaat met de overgenomen vennootschap. Ten slotte, artikel 20 lid 4 Wet Vpb stamt nog uit de tijd van invoering van artikel 10d Wet Vpb. Bij de afschaffing hiervan en vervanging door artikel 13l Wet Vpb was reeds de brede opvatting dat dan ook dit artikel zou kunnen komen te vervallen. Het laten vervallen van al deze renteaftrekbepalingen past overigens ook in het streven de uiterst complexe wetgeving op het gebied van renteaftrekbepalingen bij de invoering van de earningsstrippingbepalingen te stroomlijnen.

In dat kader geeft de Orde ook in overweging om artikel 10b Wet Vpb te schrappen.

4.2 De eerste vraag: wel of geen groepsuitzondering?

Wanneer van de in 4.1 genoemde benadering wordt uitgegaan en vervolgens de wenselijkheid van de invoering van een groepsuitzondering wordt gezien, dan is de invoering van een groepsuitzondering als minimum norm wenselijk vanuit het Nederlandse vestigingsklimaat, ook als wordt gekeken naar de positie van andere Europese landen. Zo heeft Duitsland – waar de regeling al jaren geleden is ingevoerd – een groepsuitzondering. Dan rest de vraag welke tegenbewijsregeling de voorkeur geniet, de eigenvermogenuitzondering of de EBITDA-uitzondering (zie hierna onder 4.3). Voorts vraagt de Orde zich af, of de optie waarbij een groepsuitzondering wordt gecombineerd met het afschaffen van een (groot) gedeelte van de bestaande renteaftrekbepalingen wel is overwogen en zo ja, wat de reden is geweest waarom deze

optie noch in het Consultatie-document, noch in de eerste expliciete consultatievraag als zodanig terugkomt.

Vraag 1 van de expliciete consultatievragen houdt echter, zoals gezegd, in waar de voorkeur naar uitgaat: één van de twee mogelijke groepsuitzonderingen of het schrappen van (alle) genoemde aftrekbeperkingen. Het antwoord op die vraag zal sterk afhangen van het type onderneming. In zijn algemeenheid kan gezegd worden dat sectoren zwaarder getroffen worden naarmate ze kapitaalintensiever zijn. Investeerders in infrastructurele projecten en vastgoed, de chemische, staal- en machine- en halfgeleiderindustrie zullen daarom relatief zwaar getroffen worden, en dienstverleners minder zwaar (tenzij sprake is van verhuur c.q. operational leasebedrijven). Belastingplichtigen in laatstgenoemde sectoren zullen doorgaans de voorkeur geven aan een tegenbewijsregeling. Andere ondernemingen zullen veelal de voorkeur geven aan het schrappen van de renteaftrekbeperkingen.

4.3 Welke groepsuitzondering?

Als een tegenbewijsmogelijkheid de voorkeur heeft, is de belangrijke vervolgvraag welke: de eigenvermogenuitzondering of de EBITDA-uitzondering? De EBITDA-uitzondering is in theorie proportioneel (de belastingplichtige wordt niet gestraft zolang hij relatief niet meer rentelasten heeft dan de groep als geheel), maar is in de praktijk waarschijnlijk ofwel bewerkelijk, ofwel minder representatief. Dat laatste wordt veroorzaakt door de noodzaak om de groepsratio aan de commerciële jaarrekening te ontleen: die is voor fiscale doeleinden op zichzelf pas representatief nadat veel correcties worden aangebracht (vanwege de afwijking ten opzichte van de fiscale balans- en resultaatbepaling). De keuzes en de overwegingen bij de bepaling van de correcties zijn inzichtelijk gemaakt in Part II van het bij de 2016 Update aangevulde rapport van BEPS Action 4.² De eigenvermogenuitzondering is ook bewerkelijk, maar waarschijnlijk in mindere mate. Of die tegenbewijsregeling gunstig is voor bepaalde belastingplichtigen, zal met name afhangen van de vraag hoe de toetsbalans van de belastingplichtige moet worden vastgesteld (die vergeleken wordt met de geconsolideerde jaarrekening van de groep). Als het gaat om de geconsolideerde balans, zoals in de toelichting in het Consultatie-document wordt voorgesteld, zal met name het in Nederland gevestigde bedrijfsleven gevrijwaard worden van de beperking. Wanneer de enkelvoudige balans als uitgangspunt wordt gekozen (zoals de voorgestelde wettekst lijkt te suggereren) is dit anders, zeker wanneer correcties moeten worden aangebracht voor deelnemingen en het daartegenover staande eigen vermogen, zoals in het genoemde BEPS-rapport is aangegeven.³ In dit verband kan nog worden opgemerkt dat Duitsland een groepsuitzondering kent die gebaseerd is op de eigenvermogensbenadering.

---

² OECD (2017), *Limiting Base Erosion Involving Interest Deductions and Other Financial Payments, Action 4 - 2016 Update: Inclusive Framework on BEPS*, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris, p. 119-143.

³ A.w., punt 221 en 222 (p. 95-96).

4.4 Groepsbegrip/uitzondering op zichzelfstaande entiteit

Aan de tegenbewijsregeling gaat de vraag vooraf of de belastingplichtige wel of niet in een groep is verbonden (zie het voorgestelde artikel 15b lid 2 Wet Vpb). Een soortgelijke toets maakte ook deel uit van de tot 2013 in de Wet Vpb opgenomen thincapregeling. Tijdens de parlementaire behandeling is destijds expliciet aangegeven dat artikel 10d Wet Vpb niet van toepassing was in de situatie dat een fiscale eenheid samenviel met de groep. De Orde ziet graag bevestigd dat het voorgestelde artikel 15b lid 2 onderdeel a Wet Vpb op eenzelfde wijze moet worden uitgelegd.

De Orde verzoekt voorts in te gaan op de vraag in hoeverre de onder het vroegere artikel 10d Wet Vpb gedane uitlatingen en gewezen jurisprudentie met betrekking tot bijvoorbeeld de aan/afwezigheid van een geconsolideerde jaarrekening, van belang wordt geacht voor de uitleg van het voorgestelde artikel 15b lid 2 onderdeel a Wet Vpb.

4.5 Cumulatie en samenloop aftrekbepalingen

Bij de beoordeling van de rentemaatregel moet ook acht worden geslagen op de complexiteit die wordt veroorzaakt door een cumulatie van aftrekbepalingen, vooral wanneer onverhoopt niet tot het schrappen van een groot deel van de bestaande aftrekbepalingen zou worden overgegaan. Met name de samenloop van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb met artikel 15ad Wet Vpb, zeker als de eerste voorziet in een voortwenteling, leidt tot hoofdbreken. Indien rente moet worden voortgewenteld op de voet van artikel 15ad lid 8 Wet Vpb, staat dit in beginsel niet aan aftrekbaarheid in de weg. Het uitgangspunt is immers dat deze rente in een later jaar wordt afgetrokken. Wanneer deze rente, in overeenstemming met artikel 15ad lid 8 Wet Vpb, alleen wordt onderworpen aan de aftrekbepaling van artikel 15ad Wet Vpb, is het mogelijk dat rente wordt afgetrokken zonder toepassing van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb, hetgeen niet in overeenstemming met de richtlijn lijkt te zijn. Om dit probleem het hoofd te bieden moet de rente aan beide bepalingen worden getoetst, hetgeen ertoe kan leiden dat een bedrag wordt voortgewenteld waarvan een deel in een later jaar nog aan een van beide beperkingen, artikel 15ad Wet Vpb of het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb moet worden getoetst, en deels aan beide beperkingen. De Orde is van opvatting dat deze consequentie vanwege de complexiteit die zij meebrengt niet de voorkeur verdient. Indien artikel 15ad Wet Vpb niet wordt geschrapt zou als alternatief kunnen worden overwogen om eerst de maatregel van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb toe te passen (die bepaling is immers verplicht op grond van de richtlijn) en voor toepassing van artikel 15ad Wet Vpb te bepalen dat overnameschulden niet meetellen voor zover de renteaftrek op die schulden reeds is beperkt door het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb. Dat laatste kan worden vormgegeven door de overnameschuld naar rato te verminderen, op de volgende manier:

Op de voet van het voorgestelde artikel 15b lid 8 Wet Vpb niet-aftrekbare rente
Alle rente op schulden in de zin van artikel 15ad Wet Vpb

Zie ook voorbeeld 2 in de bijlage van dit commentaar.

Ter illustratie is voorbeeld 1 opgenomen in de bijlage.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

4.6 De tweede vraag: wenselijkheid en uitvoerbaarheid eerbiedigende werking oude leningen?

De tweede vraag gaat over de wenselijkheid en de uitvoerbaarheid van een overgangsregeling voor rente op oude leningen (van vóór 17 juni 2016). Een argument voor een overgangsregeling is, dat verwachtingen omtrent de renteaftrek, die in vele gevallen een rol zal hebben gespeeld bij het aantrekken van de lening, worden gerespecteerd. Dat belang telt met name omdat de aftrekbeperking ook derdenleningen treft. Zo zullen bijvoorbeeld langlopende infrastructuurprojecten getroffen worden, indien wordt afgezien van zowel de mogelijke algehele uitzondering voor infrastructuurprojecten als van een overgangsregeling voor oude leningen.

Een tegenargument is, dat een overgangsregeling complexiteit toevoegt. Dat argument weegt minder zwaar wanneer de overgangsregeling facultatief is, omdat in dat geval het aantal gevallen beperkt is en de complexiteit door belastingplichtigen kan worden vermeden door de overgangsregeling niet toe te passen.

Indien wordt gekozen voor een overgangsregeling, zullen bij het concipiëren ervan volgens de Orde de volgende uitgangspunten moeten worden gerespecteerd:

- *De regeling is facultatief*

Het verdient de voorkeur wanneer de overgangsregeling facultatief is, zodat er geen verplichting is om het oude systeem nog toe te passen. Daarmee wordt de administratieve lastendruk beperkt. De keuze kan worden uitgebracht in de eerste aangifte over een boekjaar waarin de nieuwe regeling geldt. Verder verdient het de voorkeur dat in de jaren na het jaar waarin is gekozen voor de overgangsregeling de mogelijkheid wordt geboden om de overgangsregeling niet langer toe te passen. Het omgekeerde verdient geen aanbeveling (geen knipperlichtsysteem).

- *Rente op oude leningen wordt door het oude regime bestreken*

De overgangsregeling heeft als doel dat de rente op oude leningen niet geraakt wordt door het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb. Teneinde een evenwichtige regeling te creëren, dient het oude regime wel van toepassing te zijn.

- *Rente op nieuwe leningen wordt door het nieuwe regime bestreken*

Toepassing van het vorige uitgangspunt mag er niet toe leiden dat een cumulatie van het oude en nieuwe regime optreedt ten aanzien van dezelfde lening.

- *Alle schulden tellen in beginsel mee voor de toepassing van het oude en nieuwe regime*

Een eenvoudige manier om de vorige twee uitgangspunten uit te voeren is, om bij de toepassing van het oude regime slechts de oude leningen in aanmerking te nemen en bij het nieuwe regime slechts de nieuwe. Die manier leidt echter niet tot evenwichtige resultaten. Het gevolg kan zijn dat aftrekbeperkingen niet van toepassing zijn, terwijl zowel het oude als het nieuwe regime, indien toegepast op alle leningen, tot een aftrekbeperking zou leiden (bijvoorbeeld wanneer de oude en nieuwe schuld beide overnameschulden zijn, en tezamen – maar niet ieder afzonderlijk - hoger zijn dan het percentage van de verkrijgingsprijs op de voet van artikel 15ad lid 6 Wet Vpb, en de renten van de leningen tezamen uitkomen boven 30% van de gecorrigeerde winst). Het verdient daarom

de voorkeur dat alle schulden meetellen, en dat vervolgens (met het oog op de vorige twee uitgangspunten), de op basis van het oude en/of nieuwe regime niet-afrekbare rente wordt verminderd, naar rato van de schuld die toerekenbaar is aan het desbetreffende regime. Dat betekent dat:

- wanneer artikel 15ad Wet Vpb wordt geschrapt (en dus niet voor nieuwe rente geldt), de toepassing van de overgangsregeling ertoe leidt dat het bedrag van de op de voet van artikel 15ad Wet Vpb niet afrekbare rente wordt vermenigvuldigd met de volgende breuk: ‘oude’ overnameschuld / totale overnameschuld;
- het bedrag van de op de voet van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb niet afrekbare rente wordt vermenigvuldigd met de volgende breuk: ‘nieuwe’ rentes / alle rente.

Ter illustratie zijn in de bijlage voorbeelden 2 en 3 opgenomen waarin uiteen wordt gezet hoe de regeling zou kunnen uitwerken.

5. Regel voor gecontroleerde buitenlandse vennootschappen vaste inrichtingen (CFC)

ATAD1 schrijft voor dat lidstaten een van de in ATAD1 opgenomen CFC-regelingen implementeren in hun nationale winstbelastingregime. CFC-regimes bieden doorgaans landen met een verrekenstelsel (gebaseerd op kapitaalexportneutraliteit - KEN) gereedschap om uitstel van belastingheffing (door oppotten van winst in het buitenland) tegen te gaan. Voor landen met een vrijstellingsregime (gebaseerd op kapitaalimportneutraliteit - KIN), zoals Nederland, voegt een CFC-regeling - met als doel het oppotten van winst in het buitenland tegen te gaan - weinig toe. Immers, of winsten van buitenlandse dochterondernemingen direct worden uitgekeerd of worden opgepot maakt geen verschil, het betreft winstuitkeringen die toch zijn vrijgesteld onder de deelnemingsvrijstelling. Alleen voor winstuitkeringen die niet onder de deelnemingsvrijstelling vallen, leidt oppotten voor de belastingplichtige tot uitstel van heffing en is tegengaan van die uitstelmogelijkheid door middel van CFC-achtige regelgeving (zoals het huidige artikel 13a Wet Vpb) zinvol.

Bij nadere beschouwing lijkt het CFC-regime van ATAD1 voor Nederland voornamelijk te resulteren in een inperking van de reikwijdte van de deelnemingsvrijstelling. In de loop der jaren is de Nederlandse deelnemingsvrijstelling voorzien van een groot aantal antimisbruikmaatregelen, waarmee met name actief inkomen van passief inkomen wordt onderscheiden. De Nederlandse wetgever heeft hierin met vallen en opstaan een goede balans ontwikkeld, met als laatste ingrijpende herzieningen de wetwijzigingen in 2007 en 2010. Het CFC-regime van ATAD1 trekt een eigen grens tussen actief en passief. Daarmee komt de Nederlandse deelnemingsvrijstelling, onlangs nog door de staatssecretaris aangemerkt als ‘kroonjuweel’ van het Nederlandse fiscale vestigingsklimaat⁴, onder druk te staan. De Orde vraagt zich af of een impact assessment van de keuze voor model A dan wel model B daarom niet in de rede ligt, met name om enig houvast te bieden bij de implementatie van deze maatregel en de daarbij aan lidstaten geboden keuzemogelijkheden.

---

⁴ Zie onder andere TK 22 112, nr. 2108, [Verslag van een algemeen overleg van 10 maart 2016](#).

Gezien de verfijning en de anti-misbruikmaatregelen die Nederland heeft opgenomen in de deelnemingsvrijstelling en een benadering van verrekenprijsproblematiek die al ruim voordat het BEPS-project startte, hanteerde Nederland in feite reeds de economische benadering die nu ook in de BEPS-rapporten 8 tot en met 10 wordt beschreven. Met andere woorden, de voorgestelde CFC-bepaling voegt materieel weinig toe in de bestrijding van belastingontwijking en levert tegelijkertijd disproportionele complexiteit, onzekerheid en een risico van dubbele belasting op. Deze negatieve effecten treden voornamelijk op bij een implementatie van model A. Nu Nederland zich heeft gecommitteerd aan de CFC-bepaling, ligt een keuze voor model B wat de Orde betreft voor de hand, omdat deze zich in aanvulling op de goede en effectieve regelgeving die Nederland al heeft waar het passief inkomen betreft, richt op ‘non-genuine’ transacties.

De Orde plaatst een kanttekening bij de definitie van wat een ‘controlled foreign corporation’ is. Van een CFC kan slechts sprake zijn indien de winst niet in het jaar zelf wordt uitgekeerd. Dit betekent dat het regime niet van toepassing is indien voor het einde van het boekjaar de winst uit dat jaar wordt uitgekeerd. Voor sommige dochtermaatschappijen zal dat mogelijk zijn, voor andere niet, bijvoorbeeld omdat het vestigingsland niet de mogelijkheid van interim dividend kent, kapitaalbeschermingsregels heeft die aan uitkering in de weg staan, of als (het exacte bedrag van) de winst aan het einde van het boekjaar nog niet bekend is. Daarmee ontstaat een zekere willekeur in het toepassingsbereik van de regeling. Immers, indien de buitenlandse vennootschap haar winst uitkeert aan een Nederlandse moedervernootschap, is het denkbaar dat deze winstuitkering bij de Nederlandse moeder is vrijgesteld op grond van de deelnemingsvrijstelling. Indien de buitenlandse vennootschap dat niet doet en dientengevolge als CFC wordt aangemerkt, vindt een belaste winstbijtelling plaats bij de Nederlandse moedervernootschap. Dus buitenlandse winst die als dividend wordt ontvangen is onder omstandigheden vrijgesteld, terwijl diezelfde winst in Nederland belast is indien deze op grond van de CFC-regels wordt toegerekend aan de Nederlandse moeder.

Ook andere situaties van dubbele, of meer dan dubbele belasting, dienen zich aan. Zo voorziet het voorgeschreven CFC-regime niet in een verzachting voor de situatie dat het belang in een buitenlandse CFC wordt overgedragen aan een andere belastingplichtige (in hetzelfde land of in een andere lidstaat, ongeacht of het een gelieerde vennootschap is of een derde partij) en waarbij beide moedervernootschappen voor de (niet uitgekeerde) CFC-winst van het *gehele* boekjaar worden aangeslagen (ook dit speelt vooral bij model A, de kans dat deze dubbele heffing zich voordoet bij model B is gering). Overigens merkt de Orde op dat deze eis (om de CFC-winst van het gehele boekjaar aan te slaan, ongeacht of de CFC gedurende het gehele boekjaar wordt gehouden) niet terugkomt in de tekst van ATAD1.

Ten aanzien van een ander belangrijk element in de definitie van CFC, namelijk de onderworpenheid naar een tarief dat lager is dan de helft van het winstbelastingtarief van de binnenlands belastingplichtige moedervernootschap, constateert de Orde dat ATAD1 geen ‘level playing field’ creëert. Een buitenlandse dochtermaatschappij van een Ierse moedervernootschap (belast tegen een tarief van 12,5%) kan volstaan met onderworpenheid naar een tarief van 6,25%, terwijl voor een buitenlandse dochtermaatschappij van een Nederlandse moedervernootschap het lokale tarief ten minste 12,5% moet bedragen. Dit betekent dat het CFC-regime van ATAD1 sommige lidstaten aantrekkelijker maakt dan andere als vestigingsland van

moedermaatschappijen. Gelet op de dalende winstbelastingtarieven bevindt Nederland zich hier niet in een onverdeeld gunstige positie.

Voor wat betreft de gelijkschakeling tussen entiteiten en vaste inrichtingen voor toepassing van de CFC-regeling, valt op dat ATAD1 daarin maar matig is geslaagd. Zoals ook in het Consultatiedocument duidelijk is gemaakt, laat het CFC-regime zich wel toepassen op indirect gehouden entiteiten (onafhankelijk van het aantal tussenschakels) maar niet op indirect gehouden vaste inrichtingen. Dit resulteert in enkele knelpunten die vooral opspelen in model A en minder of geheel niet in model B.

De CFC-regeling uit ATAD1 laat lidstaten de keuze tussen model A of model B. Model A pakt vrij mechanisch uit en rekent bepaalde categorieën winst toe aan de Nederlandse moeder, indien sprake is van een CFC zonder wezenlijke economische activiteit, en ongeacht of de functionaliteit ten aanzien van die winst zich in Nederland, c.q. bij die Nederlandse moeder bevindt. Model B sluit meer aan bij de economische werkelijkheid, door de sleutelfuncties in acht te nemen die een essentiële rol vervullen bij het genereren van winst door de CFC, die bovendien deel moet uitmaken van een kunstmatige constructie. Model B leidt tot toerekening van winst aan de Nederlandse moeder indien die essentiële functies zich in Nederland bevinden. Dit sluit aan bij de bestaande transfer-pricing benadering in Nederland. Keuze voor model B zou derhalve de risico's van overlap met de huidige regelingen en (daarmee) onnodige complexiteit van de CFC-regeling als zodanig kunnen verminderen, door deze CFC-regeling als een stevig handvat te zien voor de toepassing van transfer-pricing correcties, en niet als een inbreuk op de bestaande grenzen van de Nederlandse deelnemingsvrijstelling.

Hoewel de Orde zich niet wil begeven in beleidskeuzes, constateert de Orde dat veel objectieve argumenten indiceren dat model A voor Nederland (gezien het bestaande wettelijke kader) niet passend is en ook tot ongewenste 'overkill' kan leiden. Model B daarentegen lijkt beter inpasbaar in het Nederlandse systeem. Vanuit die objectieve argumenten zou de Orde dan ook een lans willen breken voor invoering van model B. Zoals hierboven aangegeven, zou een impact assessment wellicht behulpzaam zijn bij de definitieve keuze voor model A of model B.

Een ander conceptueel pijnpunt dat inherent is aan Model A, betreft de omvang van de in Nederland te belasten buitenlandse CFC-winst. Het lijkt erop dat dit winst is die naar Nederlandse maatstaven bepaald wordt dus met inbegrip van een valutaresultaat indien die CFC winst in het vestigingsland in een andere valuta is bepaald. Dit leidt tot ongerijmde en willekeurige uitkomsten, waarbij een eventuele valutawinst die zelf geen resultaat is van (agressieve) tax planning afhankelijk van het land van de moederverenootschap wordt bepaald en belast. Indien dezelfde CFC onder meerdere Europese tussenhoudsters hangt, kan het zich dus voordoen dat niet alleen de CFC winst dubbel (of vaker) wordt belast, maar ook nog in verschillende omvang. In Model B doet dit effect zich niet voor.

Tot slot lijkt Model A lastig te rijmen met de Nederlandse, OESO/BEPS conforme TP praktijk. Hoe moet immers winst van een buitenlandse CFC, althans winst die volgens de lokale jaarrekening van die buitenlandse CFC-vennootschap aan die vennootschap toekomt, in Nederland bij een moedermaatschappij worden belast, indien vanuit TP-perspectief wegens het

ontbreken van enige substance geen winst (met uitzondering wellicht van een routinematige beloning) aan de CFC-vennootschap valt toe te rekenen? Vanuit Nederlandse bril zien we dan een buitenlandse CFC-vennootschap met hoogstens een routinematige beloning. Dat aan Nederland toerekenen oogt zinloos. Model B bevat deze anomalie niet en brengt juist CFC en transfer pricing doctrine samen, door aan de Nederlandse moedermaatschappij die winst toe te rekenen die past bij de functies die door die moedermaatschappij vanuit Nederland worden uitgeoefend.

6. Slot

De Orde waardeert dat de beoogde invoering van ATAD1 in consultatie is gebracht en herhaalt de verwachting dat – ondanks consultatie in dit stadium – de uitwerking van de fundamentele keuzes die het nieuwe kabinet maakt, wederom ter consultatie wordt aangeboden.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. Deze reactie wordt op de NOB-website gepubliceerd en de Orde heeft geen bezwaar tegen verdere publicatie.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

*Reactie van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de internetconsultatie implementatie ATAD1 – bijlage***1. Beperking renteaftrek (earningsstrippingbepaling) - Cumulatie en samenloop aftrekbeperkingen (paragraaf 4.5)***Voorbeeld 1*

Voorbeeld 1 dient ter illustratie van de complexiteit die wordt veroorzaakt door een cumulatie van aftrekbeperkingen. In dit voorbeeld wordt uitgegaan van samenloop tussen de aftrekbeperkingen van artikel 15ad Wet Vpb en het voorgestelde 15b Wet Vpb. Aangenomen wordt dat voor de toepassing van artikel 15ad Wet Vpb steeds de limiet van het derde lid, onderdeel b, doorslaggevend is en dat de eventuele tegenbewijsregeling van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb geen soelaas biedt.

(alle bedragen in miljoen euro)

Verkrijgingsprijs (15ad)	100
Percentage 15ad lid 6	25%
Overnameschuld A	50
Overnameschuld B	50
Lening C	40
Lening D	40
Rente A	3
Rente B	3
Rente C	2
Rente D	2
Gecorrigeerde belastbare winst	10
Ebitdaregel	30%
De minimis	3

*Uitwerking**Variant A (parallele toetsing)*

Artikel 15ad Wet Vpb leidt tot een beperking van de rente tot $25/100 \times 6 = 1,5$. Omdat het saldo van 4,5 wordt voortgewenteld is het in beginsel nog aftrekbaar en kan de schuld ook in aanmerking worden genomen voor de toepassing van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb. Het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb beperkt de aftrekbare rente tot 3; 7 wordt voortgewenteld.

Conclusie: de rente van 10 is voor 3 aftrekbaar, 7 wordt voortgewenteld op grond van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb, tot een bedrag van 4,5 rust er voorts nog een 15ad-besmetting op.

Variant B: (15b besmetting verlaagt overnameschuld)

In deze variant wordt eerst de 15b-berekening gemaakt. Daaruit blijkt dat 7/10^e van de rente getroffen wordt. De overnameschuld van 100 wordt met 7/10^e verminderd, tot 30. De bovenmatige

overnameschuld is dan 5 (30-25). Artikel 15ad Wet Vpb leidt dan tot een beperking van de rente tot $5/100 \times 6 = 0,3$.

Conclusie: de rente van 10 is voor 2,7 aftrekbaar: 7 wordt voortgewenteld op de voet van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb, en daarnaast wordt 0,3 voortgewenteld op de voet van artikel 15ad Wet Vpb.

2. Beperking renteaftrek (earnings-strippingbepaling) - De tweede vraag: wenselijkheid en uitvoerbaarheid eerbiedigende werking oude leningen? (paragraaf 4.6)

Ter illustratie bij paragraaf 4.7 volgen hierna enkele voorbeelden waarin uiteen wordt gezet hoe de regeling zou kunnen uitwerken, waarin steeds wordt uitgegaan van samenloop tussen de aftrekbeperkingen van artikel 15ad Wet Vpb en het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb. Aangenomen wordt weer dat voor de toepassing van artikel 15ad Wet Vpb steeds de limiet van lid 3 onderdeel b, wordt gebruikt, en dat de eventuele tegenbewijsregeling van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb geen soelaas biedt.

Voorbeeld 2 (artikel 15ad Wet Vpb blijft gehandhaafd)

Er wordt aangesloten bij de gegevens uit voorbeeld 1. Voorts wordt uitgegaan van de hiervoor in paragraaf 1 van deze bijlage bij de uitwerking van voorbeeld 1 genoemde varianten voor eventuele samenloop van artikel 15ad Wet Vpb en het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb:

- Variant A houdt in dat alle rente aan beide bepalingen wordt getoetst;
- Variant B houdt in dat eerst de maatregel van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb wordt toegepast, en dat overnameschulden worden verminderd voor zover renteaftrek is beperkt door die maatregel, op de volgende manier: (op de voet van artikel 15b lid 8 niet-aftrekbare rente / alle rente op schulden in de zin van artikel 15ad) x overnameschulden.

Uitwerking

Variant A (parallele toetsing)

Artikel 15ad leidt tot een beperking van de rente tot $25/100 \times 6 = 1,5$. Omdat het saldo van 4,5 wordt voortgewenteld is het in beginsel nog aftrekbaar en kan de schuld ook in aanmerking worden genomen voor de toepassing van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb. Het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb beperkt de aftrekbare rente tot 3; 7 wordt voortgewenteld. De besmetting op de voet van het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb van 7 (van de 10) is voor 3,5 (de oude schulden vormen de helft van de totale schulden) toerekenbaar aan de oude rente (en moet dus worden genegeerd) en voor 3,5 aan de nieuwe rente.

Conclusie:

- De rente op de Overnameschuld A van 3 wordt voor 2,25 voortgewenteld op grond van artikel 15ad;
- De rente op de Overnameschuld B van 3 wordt voor 2,25 voortgewenteld op de grond van artikel 15ad; voor een bedrag van $7/10^e$ van 3 dus 2,1 rust er voorts nog een 15b besmetting op;

- De rente op Lening D van 2 wordt voor $7/10^e$, dus 1,4 voortgewenteld op grond van artikel 15b;
- Per saldo is $0,75 (A) + 0,75 (B) + 2 (C) + 0,6 = 4,1$ (direct) aftrekbaar.

Variant B: (15b besmetting verlaagt overnameschuld)

In deze variant wordt eerst de artikel 15b berekening gemaakt. Daaruit blijkt dat $7/10^e$ van de rente in beginsel getroffen wordt. Daarvan blijft $5/10^e$ (de oude rente als deel van de totale rente) dus 3,5 echter buiten schot. De overnameschuld van 100 wordt met $3,5/10^e$ verminderd, tot 65. De bovenmatige overnameschuld is dan 40 (65-25). Artikel 15ad Wet Vpb leidt dan tot een beperking van de rente tot $40/100 \times 6 = 2,4$.

- De rente wordt voor 3,5 voortgewenteld op grond van artikel 15b;
- De rente wordt voor 2,4 voortgewenteld op grond van artikel van artikel 15ad lid 8;
- Per saldo is 4,1 (direct) aftrekbaar.

Voorbeeld 3 (artikel 15ad Wet Vpb wordt geschrapt)

Er wordt aangesloten bij de gegevens uit voorbeeld 1.

Uitwerking

- Artikel 15ad leidt in beginsel tot een beperking van de rente tot $25/100 \times 6 = 1,5$, het saldo van 4,5 is besmet en voortwentelbaar;
- Volgens de overgangsregeling is de artikel 15ad besmetting beperkt tot $3/6 \times 4,5 = 2,25$ (pro rata deel van 4,5);
- Artikel 15b leidt in beginsel tot een beperking van de rente tot $30\% \times 10 = 3$, het saldo van 7 is besmet en voortwentelbaar;
- Volgens de overgangsregeling is de artikel 15b besmetting beperkt tot $5/10 \times 7 = 3,5$ (pro rata deel van 4,5);
- Conclusie:
  - o de oude rente van 5 is voor $0,75$ (lening A) + 2 (lening C) = $2,75$ aftrekbaar, $2,25$ wordt voortgewenteld op de voet van artikel 15ad lid 8;
  - o de nieuwe rente van 5 is voor $1,5$ aftrekbaar, $3,5$ wordt voortgewenteld op de voet van artikel 15b;
  - o in totaal is $4,25$ (direct) aftrekbaar.

3. Beperking renteaftrek (earningsstrippingbepaling) - Technische kernpunten

3.1 EBITDA (hoofdregel versus EBITDA-uitzondering)

In het Consultatie-document wordt meermaals gesproken over EBITDA (zie pagina 11 e.v. van het Consultatie-document), hetgeen impliceert dat de 30%-regel (de hoofdregel) ook wordt toegepast op de EBITDA. Op grond van het voorgestelde artikel 15b lid 4 Wet Vpb wordt – om te komen tot de gecorrigeerde belastbare winst – de belastbare winst echter alleen gecorrigeerd met het overschot aan rentelasten en de afschrijvingen. Op pagina 22 van het Consultatie-document staat ook expliciet vermeld dat de belastbare winst niet wordt gecorrigeerd met afwaarderingen. De Orde vraagt zich af wat de achtergrond is voor het niet corrigeren van de belastbare winst met

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

de afwaarderingen en hoe zich dit verhoudt tot het feit dat ATAD1 voor de hoofdregel voorschrijft uit te gaan van de EBITDA; zie de term ‘waardeverminderingen’ in artikel 4 lid 2.

Bij de EBITDA-uitzondering wordt wel uitgegaan van EBITDA (dus inclusief een correctie voor amortisaties).

De Orde acht derhalve een toelichting gewenst op de discrepantie tussen enerzijds het niet corrigeren van de belastbare winst met afwaarderingen en anderzijds – bij het toepassen van de EBITDA-uitzondering – het wel corrigeren van het, kort gezegd, commerciële resultaat van de groep met amortisaties.

3.2 HIR

Zoals de rentemaatregel nu is vormgegeven kunnen dotaties aan een herinvesteringsreserve (HIR) negatieve gevolgen hebben voor de renteaftrek. De HIR verlaagt immers de belastbare winst in het jaar van vorming en dientengevolge kan op grond van de onderhavige rentemaatregel minder rente in aftrek worden gebracht.

De Orde vraagt zich af of dit gewenst c.q. zo bedoeld is. Normaliter heeft de HIR immers slechts een tijdelijk effect, omdat de belastbare winst in de navolgende jaren hoger is als gevolg van de lagere afschrijvingen. Nu bij de onderhavige rentemaatregel wordt geabstraheerd van afschrijvingen, wordt het hiervoor genoemde ‘nadeel’ in het jaar van vorming derhalve niet teruggenomen in de navolgende jaren. Het komt de Orde voor dat hier sprake is van een onbedoeld en ongewenst effect. Daarbij rijst de vraag of ATAD1 ruimte biedt om de gecorrigeerde belastbare winst te bepalen zonder dotatie aan de HIR.

3.3 *Het begrip rentebaten (het voorgestelde artikel 15b lid 1 Wet Vpb)*

Kan worden bevestigd dat elke bate die ter zake van een vordering wordt gerealiseerd (in geld of in natura) kwalificeert als een rentebate voor de doeleinden van het voorgestelde artikel 15b lid 1 Wet Vpb? Men denke hierbij aan een rentecomponent in een samengestelde vergoeding voor projectontwikkeling, -financiering en -exploitatie.

3.4 *Doorschuiving van het niet-aftrekbaar overschot aan rentelasten (het voorgestelde artikel 15b lid 8 Wet Vpb)*

Het Consultatie-document gaat uit van onbeperkte doorschuiving van een niet-aftrekbaar overschot aan rentelasten. Dit is een belangrijk punt dat moet worden gehandhaafd, mede met het oog op de grofheid van de regeling, en de volatiliteit van EBITDA. Overwogen zou kunnen worden om ook niet-benutte ruimte ook door te schuiven. ATAD1 biedt daar de ruimte voor (zie artikel 4 lid 6 onderdeel c Wet Vpb), zij het – wat doorschuiving van de onbenutte ruimte betreft – voor ten hoogste 5 jaar.

Op grond van het voorgestelde artikel 15b lid 8 tweede volzin Wet Vpb blijven bij het overbrengen van het overschot aan rentelasten “het derde lid tot en met het vijfde lid [zevende lid] (...) buiten

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

toepassing”. De Orde verzoekt meer toelichting op deze bepaling, onder meer op de wisselwerking met de franchise zoals deze wel geldt voor het overschot aan rentelasten in het volgende jaar, nu de (artikelsgewijze) toelichting slechts vermeldt dat “het in aanmerking te nemen overschot aan rentelasten uit voorgaande jaren slechts wordt berekend aan de hand van de hoofdregel, opgenomen in het eerste lid” en “de groepsuitzondering wordt bij de berekening derhalve niet in aanmerking genomen.” (pagina 30 van het Consultatie-document).

De Orde geeft voorts in overweging om het voort te wentelen overschot aan rentelasten bij voor bezwaar vatbare beschikking vast te stellen.

Met betrekking tot voorbeeld 8 merkt de Orde het volgende op:

- Bij jaar 1 wordt gesproken over ‘onbeperkt voorwaarts verrekenen’: beter kan worden gesproken over ‘onbeperkt kan worden voortgewenteld’ (vergelijk p. 29 van het Consultatie-document).
- De toelichting bij jaar 2 is gedeeltelijk dubbel.
- Uit het voorbeeld blijkt dat er jaarlagen en een bepaalde volgorde van ‘verrekening’ ontstaan wat betreft het deel van het overschot aan rentelasten dat in enig jaar in aftrek is beperkt en kan worden voortgewenteld. Dit volgt echter niet uit het voorgestelde artikel 15b Wet Vpb, dat louter aangeeft dat het in enig jaar niet in aftrek te brengen deel van het overschot aan rentelasten wordt overgebracht naar het volgende jaar en in dat jaar wordt “aangemerkt als rentelasten”. De Orde neemt overigens aan dat hierbij wordt bedoeld op de in artikel 15b lid 1 Wet Vpb gebezigde term ‘rentelasten ter zake van schulden (...)’ voor zover die rentelasten (...) in aanmerking worden genomen bij het bepalen van de winst’. Alsdan gaat het doorgeschoven deel van het overschot aan rentelasten rechtstreeks, dus zonder nadere toets, deel uitmaken van het overschot aan rentelasten van het volgende jaar. De Orde stelt voor artikel 15b lid 8 Wet Vpb meer in lijn te brengen met artikel 15b lid 1 Wet Vpb, alsmede met de (artikelsgewijze) toelichting.

3.5 *Gelieerdheid (het voorgestelde artikel 15b lid 11 Wet Vpb)*

In de artikelsgewijze toelichting op het voorgestelde artikel 15b lid 11 Wet Vpb staat onder meer “Als een natuurlijk persoon of een lichaam een belang heeft in de belastingplichtige en in een of meer andere lichamen en dat belang uitkomt boven een of meer van de in onderdeel b opgenomen drempels dan wordt ieder van deze lichamen aangemerkt als een met de belastingplichtige gelieerd lichaam.” Dit kan suggereren dat de drempels van onderdeel b zien op het belang in de ‘andere lichamen’, terwijl de drempels op grond van de voorgestelde wettekst van toepassing zijn op het belang in de belastingplichtige. De Orde verzoekt wettekst en toelichting met elkaar in overeenstemming te brengen.

3.6 *Fiscale beleggingsinstellingen*

De Orde vraagt daarnaast aandacht voor de fiscale beleggingsinstellingen conform artikel 28 Wet Vpb (hierna: FBI). Hoewel een FBI geen vennootschapsbelasting betaalt, is de rentemaatregel technisch bezien ook op een FBI van toepassing. De verhoging van de belastbare winst die de rentemaatregel tot gevolg heeft, kan in toenemende mate leiden tot gevallen waarin de

uitdelingsverplichting hoger is dan de beschikbare middelen van de FBI. Dit terwijl een FBI reeds gebonden is aan strikte beperkingen op financiering met vreemd vermogen. Het ligt daarom in de rede de rentemaatregel niet op (de uitdelingsverplichting van) de FBI van toepassing te laten zijn.⁵⁶

3.7 *Enkele omissies*

De Orde wijst tot slot op de volgende omissies in het Consultatie-document:

- Voorbeeld 2: ‘Belastbare winst’ (2x) moet zijn ‘saldo fiscale winstbepaling’ o.i.d.
- Voorbeeld 3: gezien de uitwerking moet het bedrag van het eigen vermogen 100 zijn in plaats van 300, de schulden moeten 300 bedragen in plaats van 100.

4. **Regel voor gecontroleerde buitenlandse vennootschappen vaste inrichtingen (CFC) - Technische kernpunten**

Met betrekking tot het voorgestelde artikel 28c lid 8 Wet Vpb (geen compartimentering) vraagt de Orde, onder verwijzing naar de behandeling van de Wet implementatie wijzigingen Moederdochterrichtlijn 2015⁷, te bevestigen dat bedoeld is genoemde bepaling voor het eerst van toepassing te doen zijn op na de inwerkingtreding van het conceptwetsvoorstel genoten voordelen uit hoofde van een beleggingsdeelneming als bedoeld in het voorgestelde artikel 13 lid 19 Wet Vpb. De Orde vraagt tevens te bevestigen dat het voorgestelde artikel 28c lid 8 Wet Vpb ertoe leidt dat geen belaste compartimenteringsreserve hoeft te worden gevormd en dat de deelnemingsvrijstelling op genoemde voordelen van toepassing is, ook al hebben die voordelen betrekking op winsten uit de periode voorafgaande aan de inwerkingtreding van het conceptwetsvoorstel.

De Orde verzoekt voorts om door middel van een cijfervoorbeeld een toelichting te geven op de vraag hoe het voorgestelde artikel 28c lid 8 Wet Vpb uitwerkt bij een gebroken boekjaar.

Voor de volledigheid merkt de Orde op dat in de artikelsgewijze toelichting op de voorgestelde wijziging van artikel 28c Wet Vpb (pagina 37 van het Consultatie-document) abusievelijk wordt gesproken over “*niet onder de deelnemingsvrijstelling vallende voordelen*” als bedoeld in artikel 13 lid 19 Wet Vpb. Laatstgenoemde bepaling bewerkstelligt immers dat de deelnemingsvrijstelling wel van toepassing is op de aldaar genoemde voordelen.

---

⁵ Dit kan door aanpassing in artikel 15b Wet Vpb of eventueel artikel 2 Besluit beleggingsinstellingen.

⁶ Hetzelfde geldt in beginsel ook voor de CFC-regelingen becommentarieerd in paragraaf 5 van deze brief.

⁷ Kamerstukken II, 2015-2016, 34 306, nr. 6, p. 15